

Coaching in the classroom

Osallistuin yksin Coaching in the classroom -nimiseen koulutukseen Kreetalla, Iraklionissa 16.-24.2.2020. Alun perin mukaani olisi pitänyt tulla myös Karoliina Kilponen Tiirismaan koulusta, mutta viime minuuteilla suunnitelmat muuttuivat ja matkustin Kreikkaan yksin.

Opiskelukohteena oli historiallinen Iraklion ja opiskelujen ohessa pääsinkin tutustumaan hyvin Antiikin aikaiseen historiaan Knossoksella ja arkeologisessa museossa. Sää alkoi suostua vasta viimeisenä päivänä, mutta se ei ulkona liikkumista estänyt. Kurssini Coaching in the classroom oli seitsemänpäiväinen kurssi, johon sisältyi itse kaupunkiin tutustumista, opiskelua eri opettajien johdolla sekä kouluvierailu paikallisessa yläkoulussa.

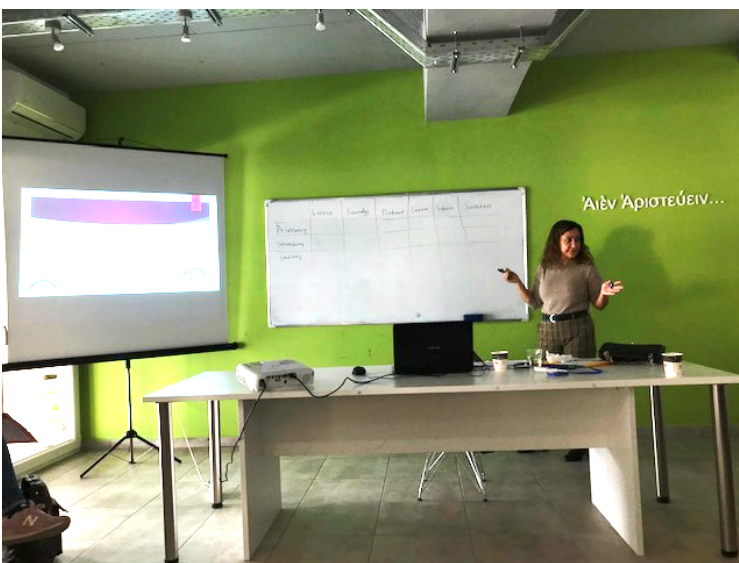
Kaikessa yksinkertaisuudessaan ”coaching” tarkoittaa tässä kontekstissa sitä, miten opiskelijat tulee kohdata oikein. ”Coaching” on empatiaa, aktiivista kuuntelemista, luottamusta, aitoutta ja emotionaalista älykkyyttä ja jotta opiskelijan tilanteeseen kykenee asettumaan, vaaditaan opettajalta itseltään merkittävää itsetietoisuutta. Opiskelu kattoi kaikki nämä osa-alueet.

Kurssin aikana kävimme läpi ”coachingin” teoriaa ja työstimme omaa itsetietoisuuttamme. Suurilta osin kurssi tuntui psykoterapialta, jota se varmasti pitkälti olikin. Ohjaajinamme toimivat psykoterapeutti ja psykologi, jotka ovat kumpainenkin tehneet pitkän uran sekä oppilaiden, että aikuisten parissa. Avasimme opintojen aikana omia tuntemuksiamme ja pohdimme samanaikaisesti sitä, miten itse opettajina lähestymme vaikeita tilanteita, joita opiskelijat saattavat avata meille. Kurssi oli hyvin intensiivinen ja vaati myös tietynlaista emotionaalista heittäytymistä ja avoimuutta. Tämä yllättikin minut. En osannut odottaa omien tunteiden ja kokemusten avaamista ryhmässä (tai oikeastaan kahden hengen ”ryhmässä”),

sillä kuvittelin, että keskittyisimme vain siihen, mitä opiskelijat kokevat. Oli kuitenkin hyvin mukavaa, ettei kurssi koostunut vain luennoimisesta ja ylös kirjoittamisesta. Opetustapa oli erittäin keskusteleva ja käytännönläheinen.

Kuvitelmani kurssin sisällöistä lopulta poikkesivat jonkin verran siitä, mitä todellisuudessa kävimme kurssin aikana läpi. Olen kuitenkin hyvin tyytyväinen siihen, mitä kurssilla opetettiin. Myös kurssin osallistujamäärä yllätti. Koska myös minun kollegani lisäksi toisen kurssin jäsenen kollega joutui perumaan osallistumisensa, oli meitä kurssilla vain kaksi. Uskon, että kurssi olisi ollut paljon antoisampi, mikäli olisimme voineet vaihtaa kokemuksia useamman ihmisen kesken. Mukavaa kuitenkin oli keskustella toisen osallistujan ja minun kouluni toimintakulttuurin eroista, toinen osallistuja kun sattumoisin oli espanjalainen.

Kuva 1: Kurssin järjestäjä Amalia Niniraki ensimmäisenä opintopäivänä kertomassa kreikkalaisesta koulujärjestelmästä.

Uusia näkökulmia opiskelijoihin yksilöinä

Itse tuon kurssilta mukamani uusia näkökulmia opiskelijoiden ajatusmaailmaan. Kurssi keskittyi vahvasti ihmisen psyyken ymmärtämiseen ja siihen, miten lähestyä toista empaattisesti. Näenkin, että olen saanut kurssin aikana joitakin työkaluja siihen, miten asettua motivoitumattoman opiskelijan asemaan ja miten mahdollisesti motivoida opiskelijoita opinnoissaan.

Toisaalta olen myös saanut työkaluja siihen, miten puhutella opiskelijaa niin, että opiskelija ja minä opettajana molemmat pääsemme tilanteen kannalta molempia tyydyttävään lopputulokseen. Tätä erityistä lähestymistapaa kurssilla nimitettiin ”I messageksi”.

Kurssiin sisältyi myös kouluvierailu paikallisessa yläkoulussa. Koulussa oli opiskelijoita ikäluokista 15-18. Itse pääsin seuraamaan kahta englannin tuntia, joista toisessa me opettajat olimme enemmän äänessä. Toisella tunnilla näin, miten opetus paikallisessa koulussa tapahtuu. Olin ehkä jopa hieman yllätynyt siitä, ettei koulussa ole minkäänlaista tietotekniikkaa – edes opettajalla luokassa. Koulussa on tietokoneita muutamia opettajainhuoneessa muttei minkäänlaista teknologiaa luokissa. Vaikka lähtökohdat opetukselle ovatkin täysin

Kuva 2: Iraklionissa sijaitsevan yläkoulun opettajainhuone.

erilaiset Kreetalla kuin mitä meillä Suomessa, sai paikallisen opetuksen laatu ja sisällöt minut pohtimaan omia oppituntejani. Mietin, mitä tekisin toisin, jos minullakaan ei olisi mahdollisuus hyödyntää opiskelijoideni kanssa teknologiaa. Kreikkalainen opettaja oli hyvin läsnä ja puhutteli kaikkia oppilaitaan yksilöinä ja täysin tietoisina jokaisen kyvyistä. Toki tämä varmasti on helppoa, kun koulukin on pienempi (noin 500 oppilasta). Oppitunnista ja opetuksesta sai kuitenkin vahvasti sen kuvan, että kyseisellä opettajalla on kaikki langat käsissään. Mielestäni välillä on hyvä nähdä, millaista opetus täysin erilaisessa ympäristössä on. Tämä kaikki saikin minut ajattelemaan sitä, toiminko itse liikaa teknologian varassa. Onko liian helppo tuudittautua teknologisten apuvälineiden varaan, jolloin itse opetuksen laatu on vaarassa heikentyä? Tässä riittää minulle

pohtimisen ja arvioinnin aihetta vielä jonkin aikaa.

Kurssin järjestäjällä oli samaan aikaan kolme muutakin kurssia käynnissä ja kaikkiaan kursseille osallistuvia oli 12. Vietimme usein aikaa tauoilla ja kurssien jälkeen iltaisin yhdessä. Olimmekin hyvin tiivis porukka, ja keskustelimme paljon omien kulttuuriemme koulutusjärjestelmistä. Osallistujia oli lisäksi Espanjasta, Italiasta, Ruotsista ja Latviasta. Moni tuntui myös olevan kiinnostunut tulevaisuudessa yhteistöistä, mikä on mielestäni todella hieno ajatus. Koenkin, että tämän viikon pituisen kurssin tärkeimpiä antimia ovat olleet juurikin verkostot, joita onnistuin luomaan.

Kuva 3. Englannin opettajat esittelivät meille koulua ja pääsimme heidän oppitunneilleen vieraiksi.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΓΩΓΗΣ ΑΠΟ 19/11

	1 8.15 - 9.00	2 9.05 - 9.50	3 10.05 - 10.45	4 10.55 - 11.45	5 11.55 - 12.30	6 12.35 - 13.15	7 13.20 - 14.00
Δευ	ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ	ΚΩΤΣΟΠΟΥΛΟΣ	ΚΑΡΚΑΚΗΣ	ΚΩΚΗΣ	ΠΑΝΤΕΡΗΣ	ΒΑΡΟΥΧΑ	ΚΑΡΑΚΙΩ
Τρ	ΚΩΚΗΣ	ΚΑΡΑΚΙΩ	ΜΟΥΣΑΤΣΑΚΗΣ	ΒΑΡΟΥΧΑ	ΜΑΡΦΥΛΑΚΗΣ	ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ	ΣΤΑΥΡΗΣ
Τετ	ΣΑΛΟΥΣΤΡΟΥ	ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ	ΠΑΝΤΕΡΗΣ	ΜΑΡΦΥΛΑΚΗΣ	ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ	ΒΕΝΔΑΡΗΣ
Πε	ΣΑΛΟΥΣΤΡΟΥ	ΚΩΤΣΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ	ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ	ΚΑΡΝΑΤΩΝ	ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ	
Παρ	ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ	ΣΤΑΥΡΗΣ	ΜΟΥΣΑΤΣΑΚΗΣ	ΒΕΝΔΑΡΗΣ	ΒΑΡΟΥΧΑ	ΚΩΚΗΣ	

Kohti uutta koulukampusta

Uusien toimintamallien puolesta kurssi tarjosi lähinnä tuoretta näkökulmaa siihen, miten lähestyä opiskelijoita niin, että oppiminen olisi tehokkaampaa. Ymmärrys siitä, mitä opiskelijat käyvät elämässään läpi, mikä heitä motivoi ja mihin he kykenevät, olivat kurssin pääasialliset fokuksen kohteet.

Varsinainen verkostoituminen tapahtui lähinnä meidän kurssille osallistuneiden opettajien kesken. Itse kurssi ei tarjonnut juurikaan mahdollisuuksia verkostoitumiseen. Paikalliseen kouluun kuitenkin jätin yhteystietoni mahdollisia jatkosuunnitelmia varten. Myös kyseinen koulu on ollut mukana sekä Erasmus KA1 että KA2 -projekteissa. Yhteistyö koulujen välillä voisi siis olla hyvinkin mahdollista, sillä kiinnostusta myös kyseiseltä taholta on.

Muihin kulttuureihin tutustuminen ja pakollinen pelkän englannin kielen käyttäminen mielestäni vahvasti olemassa olevaa kielitaitoani ja opin matkan aikana paljon muista kulttuureista. Mielestäni matka olikin monilta osin hyvin virkistävä ja silmiä avaava. Varsinkin espanjalaiset, kreikkalaiset ja italialaiset ihastelivat kovasti suomalaista koulujärjestelmää. Etenkin liikkuva lukio -hanke oli samaan aikaan kummastelun ja ihastelun aihe. Myös edistyksellinen teknologia ihmetytti Välimeren maiden osallistujia. Tietokoneet ja jonkinasteiset äly-tv:t olivat toki tuttuja myös esimerkiksi italialaisten kouluissa, mutta eivät missään nimessä samassa mittakaavassa, mitä meillä esimerkiksi Kannaksen lukiossa.

Mikä myös hämmästytti italialaisia opettajia, oli se, että opettajat Suomessa saavat vapaasti suunnitella oppituntinsa ja opetusmetodinsa. Heillä on kertomansa mukaan paljon tiukempaa ja tarkat suunnitelmat on tarjottava etukäteen johdolle. Nämä seikat antavat hyvin perspektiiviä omaan työhön ja kulttuuriin. Mieleeni useasti tämän viikon aikana tulikin korni lausahdus: ”Kyllä meillä on Suomessa asiat hyvin.” Näinhän se on.

Kuva 4. Knossoksella saattoi myös nähdä riikinkukkoja käyskentelemässä.

Kurssi ei varsinaisesti tukenut uusia ideoita fyysiseen oppimisympäristöön tai opetuksen viemiseen pois perinteisistä luokkahuoneista. Myöskään eväitä englanninkielisen kielipolun vahvistamista alakoulusta lukioon ei juurikaan pysty perustelemaan kurssin sisällöistä käsin.

Oppiaineen tulevaa sisäistä yhteistyötä on hankala arvioida, sillä yllättäen jouduin kurssille yksin. Yhteistyötä olisi voinut hyvin miettiä ja kehittää tämän viikon aikana, mikäli minulla olisi ollut kollega koulutusmatkalla mukana. Onkin harmi sen puolesta, etten saanut kollegaa mukaani. Matkalle mukaani olisi lähtenyt peruskoulun opettaja, joten myös koulutusasteiden välinen

yhteistyö ja peruskoulun ja lukion välisen nivelvaiheen keventämisen pohtiminen jäi nyt tekemättä.

Mitä uusiin opetusmetodeihin tulee, kurssilla opimme, että meditointi voi toimia hyvin myös opiskelijoiden kanssa. Meditoinnin avulla voidaan rauhoittua ja oppia keskittymään paremmin opetukseen. Kokeilimme meditointia hengitysharjoitusten kautta, joten tämä voisi olla yksi kokeilun arvoinen tekniikka opetuksessa. Tämä toki voisi tukea myös henkilöstön hyvinvointia.

Kuva 5. Erasmus-opiskelijat.

Kaikkiaan Coaching in the classroom oli varsin onnistunut ja mielenkiintoinen kurssi. Viikko oli mielenkiintoinen ja opin ja näin paljon uutta. Olen iloinen, että valitsin juuri tämän kyseisen kurssin ja kurssin järjestäjän, vaikka alun perin tarkoitus oli hakeutua draamaa opetuksen tukena käsittelevälle kurssille. Suunnittelemani draamakurssit eivät toteutuneet, joten toiseksi parhaasta vaihtoehdosta muodostuikin yllättäen paras.